

[Annette Just]

vækst i økonomien. Det er den stik modsatte af regeringens: Det offentlige engagement i økonomien må reduceres til et absolut minimum. Der må gennemføres en udgiftsreform, der skaber plads for reelle personskattelettelser. Alle reguleringer og indgreb over for privat erhvervsudøvelse må gennemgås med henblik på en omfattende liberalisering.

Og vi skal have repræsentationsfradraget tilbage igen, så vi kan få hjulpet hotel- og restaurationsbranchen. Det vil jeg godt lige gøre opmærksom på at der jo er en anden minister her som i høj grad har gjort sig til talsmand for, før ministeren blev minister. Det er jo også nemmere at gøre det på det tidspunkt. Men det vil ikke blot hjælpe hotel- og restaurationsbranchen; det vil sandelig også hjælpe på Danmarks image udadtil.

Og som jeg ser det, har Danmark netop nu sin største mulighed for at nyde godt af det, vi kan bruge det indre marked til, med den åbning, vi har fået i Øst. Vi ligger centralt. Så sent som i dag har vi hørt, at et finsk og et norsk firma, der er gået sammen, vil lægge deres hovedsæde i København, fordi vi ligger centralt, ligger rigtigt. Derfor er Fremskridtspartiets synspunkt: Lad os bede til, at denne regering ikke bliver siddende så længe, at den får ødelagt alle de muligheder, som Danmark rent faktisk vil have.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tvivler ikke på, at når ministeren lytter til det, der nu siges fra Fremskridtspartiets side, så tænker ministeren tilbage på dengang, da CD var med i en konservativt ledet regering.

Jeg husker et af yndlingsudtrykkene fra Fremskridtspartiets side dengang. Det var, at det var en rent socialistisk regering, og at det var en rent socialistisk politik, der blev ført. Og det var lige så forkert dengang, som det er det nu.

Nu er der altså det at sige til det, at også her ved ministeren mere end fru Annette Just – bl.a. fordi ministeren ved, hvad socialisme er. Ministeren har været med i De Unges Idræt, ministeren har været med i Danmarks Socialdemokratiske Ungdom, ministeren har sammen med mig forladt Socialdemokratiet, fordi vi syntes, at nu gik man for langt i socialistisk retning. Vi ved nøjagtigt, hvad socialisme er,

og derfor er der for CD aldrig nogen vej tilbage til noget af det.

Men det betyder sandelig ikke, at vi falder Adam Smith om halsen og begynder at drøfte det, som han har sagt for over 200 år siden – det var det, fru Annette Just gjorde, og det var også det, Venstres ordfører gjorde i dag – og tro på, at de private kan køre det hele. Det ved man over hele verden at de ikke kan.

Hvad er den nye amerikanske politik? Det er selvfølgelig én stor tilnærmelse til, at det offentlige må med i billedet. De private har deres store fortrin, og vi i CD vil gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre, at staten trænger de private tilbage på noget som helst punkt. Men vi har sandelig heller ingen lyst til at se de private spille med musklerne på bekostning af miljøet, på bekostning af beskæftigelsen og på bekostning af befolkningens sundhed og arbejderne velfærd.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg må selvfølgelig give hr. Erhard Jakobsen ret i, at Fremskridtspartiet også om en tidlige, borgerlig regering, hvor CD var med, har sagt, at den havde socialistiske tendenser. Derfor konstaterede jeg også blot, at det er en minister fra CD, der står for det, der er strikket sammen her. Derfor er der såmænd ikke stor forskel på det.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil starte med at sige tak til samordningsministeren for en meget fyldig, gennearbejdet og interessant redegørelse.

I de senere år er erhvervspolitikken både i Danmark og i verden omkring os blevet oprioriteret. Derfor er det heller ikke uforståeligt, at vi også begynder at kigge på den herhjemme i Danmark. Erhvervenes indtjening er alfa og omega for opretholdelse og videreudbygning af det velfærdssamfund, vi ønsker at have. Vilklårene for at hjælpe virksomhederne til at opnå konkurrencefordele har ændret sig. Erfaringerne op gennem 1970'erne og 1980'erne har vist, at generelt gode makroøkonomiske forhold, velfungerende markeder og lave lønstigninger trods deres fundamentale vigtighed ikke alene kan opfylde vækst- og beskæftigelsesmålsætningerne. Der skal mere til.